

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2011 r. — Cheverny Investments przeciwko Komisji

(Sprawa T-585/11)

(2012/C 25/115)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Cheverny Investments (St. Julians, Republika Malty) (przedstawiciel: adwokat H. Prinz zu Hohenlohe-Langenburg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C-7/10 Program pomocy dotyczący przeniesienia strat podatkowych w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji („Sanierungsklausel”), której adresatem jest Republika Federalna Niemiec;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C-7/10, której adresatem jest Republika Federalna Niemiec, w zakresie, w jakim w ramach wykładni prawa krajowego przepis umożliwiający przeniesienie strat podatkowych w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (Sanierungsklausel), zawarty w § 8c ust. 1a EStG, dotyczy nie tylko spółek nadmiernie zadłużonych lub niewypłacalnych, lub którym grozi niewypłacalność, ale — przy spełnieniu dalszych warunków utrzymania przeniesienia straty w przypadku zmiany struktury własności spółki — przeprowadza restrukturyzację w rozumieniu § 8c ust. 1a KStG również w odniesieniu do takich spółek, których niewypłacalności lub nadmiernemu zadłużeniu można zapobiec, a więc spółek które jedynie mogą stać się niewypłacalne lub nadmiernie zadłużone;
- obciążenie pozwanej koniecznymi kosztami skarżącej zgodnie z art. 87 § 2 zdanie pierwsze regulaminu postępowania [przed Sądem].

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że dokonując oceny kwestionowanego przez pozwaną § 8c ust. 1a niemieckiego Körperschaftsteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, KStG) pozwana dokonała błędu w ocenie niesłusznie uznając, że przepis umożliwiający przeniesienie strat podatkowych w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (Sanierungsklausel) ma charakter instrumentu pomocy państwa

- przyjmując za punkt wyjścia, że kwestionowana norma dotyczy jedynie przedsiębiorstw, które są niewypłacalne

lub zagrożone niewypłacalnością, nie dotyczy natomiast przedsiębiorstw, które jedynie mogą stać się niewypłacalne lub nadmiernie zadłużone;

- przyjmując selektywność, wychodząc z założenia, że układ odniesienia stanowi nie Körperschaftsteuergesetz, lecz § 8c KStG.

Skarżąca podnosi ponadto, że w zaskarżonej decyzji pozwana popełniła błędy w ocenie, ponieważ

- nie określiła systemu odniesienia w świetle wydanego przez siebie komunikatu w sprawie stosowania zasad pomocy państwa do środków z zakresu bezpośredniego opodatkowania przedsiębiorstw (Dz.U. 1998, C 384, s. 3) i swojego projektu dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, przy uwzględnieniu KStG;
- nie dostrzegła uzasadnienia przepisu umożliwiającego przeniesienie strat podatkowych w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (Sanierungsklausel) w zakłóceniu ogólnogospodarczej równowagi w roku 2009 r.

Zdaniem skarżącej w ten sposób pozwana narusza art. 107 ust. 1 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2011 r. — Oppenheim przeciwko Komisji

(Sprawa T-586/11)

(2012/C 25/116)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sal. Oppenheim jr. & Cie. AG & Co. KGaA (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci W. Deselaers, J. Brückner i M. Haisch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C-7/10 przyznanej przez Niemcy — Program pomocy dotyczący przeniesienia strat podatkowych w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji „Sanierungsklausel”, sprostowanej decyzją C(2011) 2608 z dnia 15 kwietnia 2011 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów:

- 1) Zarzut pierwszy: brak selektywności *prima facie*/nieprawidłowe określenie ram odniesienia